

عنوان مقاله:

عوامل تاثیرگذار بر همگرایی و واگرایی اقوام در ایران: مطالعه موردی، کردها

محل انتشار:

هشتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران همدلی اقوام ایرانی انسجام و اقتدار ملی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مرجان بدیعی ازندهای - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

عظیم زمانی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

احد محمدی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

به دنبال شکل گیری دولت های مدرن با چارچوب سرزمینی مشخص و ضرورت اعمال قدرت و حاکمیت بر تمامیت سرزمینی و از میان برداشتن زمینه های ممکن هرگونه عامل تهدید کننده همگرایی ملی و انسجام اجتماعی، برخی دولت ها با تلقی تهدید کنندگی تنوع قومی به صورت آگاهانه و کارگزارانه سعی بر آن داشته اند که با محوریت بخشیدن به قومیت، فرهنگ و زبان یک قوم، به کاهش تفاوت های قومی فرهنگی مطابق با الزامات - ساختارهای سیاسی، اداری و امنیتی خود بپردازند. در نتیجه این سیاست آگاهانه دولت ها، خودآگاهی و هویتبانی قومی فرهنگی، به تبع آن رشد یافته است. بر همین اساس - می توان گفت گاه پروژه ملت سازی به شکلگیری ملیگرایی قومی و واگرایی قومی انجامیده است. در کشور ایران با تنوع زبانی، قومی و جغرافیایی، فرایند ملت سازی به همراه تمرکز گرایی شدید می تواند با توجه به افزایش خودآگاهی قومی و تشدید روند ارتباطات و اطلاعات در عصر جهانی شدن، منجر به آسیب های جدی به یکپارچگی ملی شود. در این راستا، قوم کرد ساکن در نواحی غرب و شمال غرب کشور، بسته به تصمیمات حکومت مرکزی، تحولات منطقه‌ای و جهانی، گاهی به صورت همگرا و گاهی نیز واگرا با جهت گیری مرکزی عمل نموده است. تحقیق حاضر با استفاده از روش تحلیلی توصیفی به دنبال - بررسی دلایل همگرایی و همچنین واگرایی کردهای ایرانی است.

کلمات کلیدی:

قومیت، همگرایی، واگرایی، کردهای ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/433382>

